

तत्र ध्यानस्य साधारणं लक्षणं मनस एकाग्रतेति तथा प्राणायामोऽपि योगिनां योगकृत्यं बलं तस्य द्वैविध्यमाह सगुणः सगर्भः निर्गुणो निर्गर्भः तयोर्मनसः संबंधी प्रथमः मानस इति स्पष्टार्थः पाठः तत्र भावनावस्तुत
त्वनिरपेक्षा यथा योषितमग्निध्यायीतेत्यनग्नौ योषायामग्निदृष्टिकरणं यथा वासतोपिका मिन्यादेर्विषयस्य भावनं तत्फलं चानित्यं यथोक्तं भावनाजं फलं यच्च यच्च स्यात्कर्मणः फलं न तत्स्थान्त्विति मंतव्यं पण्य
स्त्रीसंगतं यथेति एवं सांबपीतांबरादिमूर्तिभावनयापि कीदृशं गन्ध्यायेन प्राप्य तत्सारूप्यमप्यस्थायीति ज्ञेयं प्रणिधानं तु वस्तुतत्त्वसापेक्षं यथा चक्षुषारत्नगतसूक्ष्मविशेषेस्वेनागृहीते परेणोपदिष्टे सति तद्गृहणाय त
स्यैव चक्षुषः प्रणिधानं तत्रैव विषयेऽत्यादरेण नियोजनं क्रियते तथामनसा गृह्यमाणे प्रतीचि श्रुत्या निर्विशेषचिन्मात्रोसीत्युपदिष्टे सति तद्गृहणाय तस्यैव मनसो गुरुक्तयुक्त्या प्रणिधाने प्रवर्तते तद्वलाच्च तावुभौ वस्तुत

एकाग्रता च मनसः प्राणायामस्तथैव च ॥ प्राणायामस्तु सगुणो निर्गुणो मनसस्तथा ॥ ८ ॥
मूत्रोत्सर्गपुरीषे च भोजने च नराधिप ॥ त्रिकालं नाभियुंजीत शेषं युंजीत तत्परः ॥ ९ ॥

त्वमवगच्छतः तत्रापि भावनायां फलभेदोदक्षेण सूचितः चतुर्णां सन्निधानेन यत्फलं तदशाश्वतं द्वयोस्तु सन्निधानेन शाश्वतं प्राप्यते फलमिति चतुर्णां आत्ममनःशरीरविषयाणां द्वयोरात्ममनसोः देहसंगेन सांबा
दीन् भावयन् पुनरावर्तते देहासंगेन भावयंस्तु ध्येयसारूप्यं प्राप्य क्रमेण कैवल्यं प्राप्नोति उभयथापि भावनाफलस्यास्थायित्वमुक्तमिति नोदाहृतं वार्तिकं विरुध्यते प्राणायामोऽपि वायुसंहितायामुक्तः जपध्यानं
विनाऽगर्भः सगर्भस्तत्समन्वयात् अगर्भाद्गर्भसंयुक्तः प्राणायामः शताधिकः जपो मनसा प्रसंख्यानं नंदिपुराणे जाप्येन तु जपंकुर्यादविलंबितमद्रुतं मनसैव प्रसंख्यानं प्राणायामविधौ सदा जाप्येन प्रणवगायत्र्या
दिनामंत्रेण मानसोजप इति सगुणस्यैव प्राणायामस्य मानस इति विशेषणं युज्यते न त्वगुणस्य विस्तरस्तु योगचिंतामणिप्रभृतिषु संप्रहृषंथेषु द्रष्टव्यः ॥ ८ ॥ शेषं कालं अत्यंतसंयोगे द्वितीया मूत्रादिव्यतिरिक्ते स
र्वस्मिन्काले योगमनुतिष्ठेदित्यर्थः ॥ ९ ॥